യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലാവൊദിക്യയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - സംഖ്യ പതിനേഴ്

Jeff Pippenger
2025-12-23

പതിനേഴാം സംഖ്യ

കഴിഞ്ഞ ലേഖനം നാം അവസാനിപ്പിച്ചത്, അബ്രാമിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അപൂർണ്ണമായ ഒരു പരിഗണനയോടെയായിരുന്നു; അവിടെ വരിപുറത്ത് വരിയായി 430 വർഷങ്ങളുടെ ഒരു കാലയളവ് ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അതായത് ആദ്യം 30 വർഷങ്ങളും തുടർന്ന് 400 വർഷങ്ങളും ചേർന്നൊരുങ്ങുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം. ദൈവശാസ്ത്രലോകത്തിൽ എവിടെയോ ചിലർ ആ 30 വർഷങ്ങളെ 400 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള ഒരു കാലയളവായി കാണാനിടയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു; എന്നാൽ പൊതുവേ വിഷയത്തെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ആ മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ ആ കാലയളവിന്റെ ആരംഭഭാഗത്തേക്കാണ് ചുമത്തപ്പെടുന്നത്. അത് 400-ന് ശേഷം 30 ആണോ, അല്ലെങ്കിൽ 30-ന് ശേഷം 400 ആണോ? അത് മുപ്പതിനുശേഷം നാനൂറാണ്; കാരണം മുപ്പത് വർഷങ്ങളുടെ ഒരു കാലഘട്ടം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിന്, രണ്ടാമത്തെ ഒരു പ്രവചനകാലയളവിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടും അതിനുശേഷം വരുന്നതുമായതും ആയ അനേകം സാക്ഷികൾ ഉണ്ടു.

ഉല്പത്തി 41:46-ൽ യോസേഫ് ഫറവോന്റെ സേവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവന് മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. തുടർന്ന് ഏഴ് സമൃദ്ധിവർഷങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു; അതിനു പിന്നാലെ ഏഴ് ക്ഷാമവർഷങ്ങൾ വന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു പ്രതിരൂപമായ യോസേഫിന് മുപ്പതു വയസ്സായതിനെ തുടർന്ന് 2520 ദിവസങ്ങളുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾ വന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന് മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ 1260 ദിവസങ്ങളുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾ പിന്തുടർന്നു; അവ രണ്ടും ചേർന്ന് 2520 ആകുന്നു; അത് പിന്നെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിന്മേലുള്ള ഏഴ് കാലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു.

ദാവീദ് രാജാവായപ്പോൾ അവന് മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു; 2 ശമൂവേൽ 5:4-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ നാൽപ്പതു വർഷം ഭരിച്ചു. ദാവീദ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്; ക്രിസ്തുവിന് മുപ്പത് വയസ്സായപ്പോൾ, അവൻ സ്നാനം ഏറ്റു, തുടർന്ന് നാൽപ്പതു ദിവസം മരുഭൂമിയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു; പിന്നെ, അവന്റെ സ്നാനത്താൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് ശേഷം, അവൻ നാൽപ്പതു ദിവസം ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പാർത്തു അവരെ നേരിട്ട് ഉപദേശിച്ചു. ക്രൂശിൽ, അവരുടെ നിയമചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മരുഭൂമിയിൽ നാൽപ്പതു വർഷം മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനോടു സമാന്തരമായി, യെരൂശലേമിന്റെ

നാശം കരുണയാൽ നാൽപ്പ തു വർഷത്തേ ക്ക ് മാറ്റ ിവെക്ക പ്പെ ട്ട ു.

യെഹെസ്കേൽ 1:1-ൽ യെഹെസ്കേൽ ഒരു പ്രവാചകനാകുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവന്നു മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു. യെഹെസ്കേലിന്റെ മുപ്പതാം വയസ്സിന് ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തെ കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ ഞാൻ വിശദമായി പരിഗണിക്കുകയില്ല; എന്നാൽ അവന്റെ ശുശ്രൂഷ എത്രകാലം നീണ്ടുനിന്നുവെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥാപിതമായ വസ്തുതകളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത AI-സാരാംശം ഞാൻ ഇവിടെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. “പഴയ നിയമത്തിൽ ഏറ്റവും കൃത്യമായി തീയതി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളിൽ ചിലത് യെഹെസ്കേലിന്റേതാണ്; ഗ്രന്ഥമൊട്ടാകെ 13 നിർദിഷ്ട തീയതികൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം യെഹോയാഖീന്റെ പ്രവാസത്തിന്റെ വർഷം മുതൽ (ക്രി.മു. 597-നെ ഒന്നാം വർഷമായി കണക്കാക്കി) കണക്കാക്കപ്പെട്ടവയാണ്; ഇതുവഴി ഏകദേശം 22 വർഷങ്ങൾ വ്യാപിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തമായ കാലക്രമഘടന ലഭിക്കുന്നു.”

യേശു സ്നാനം ഏറ്റപ്പോൾ അവന് മുപ്പതു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു; തുടർന്ന് അവൻ അനേകരോടുകൂടെ ഒരു ആഴ്ചക്കാലം നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി.

പ്രവചനാത്മകമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയാൽ പ്രതിക്രിസ്തു നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു; സ്വർഗീയ മഹാപുരോഹിതനായുള്ള തന്റെ ശുശ്രൂഷ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനായി ക്രിസ്തു മുപ്പത് വർഷം തയ്യാറെടുപ്പിൽ കഴിഞ്ഞതുപോലെ, പ്രതിക്രിസ്തുവിനായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട മുപ്പത് വർഷത്തെ പ്രവചനാത്മക തയ്യാറെടുപ്പുകാലം 508-ൽ “ദിനംപ്രതി” നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടതുമുതൽ 538 വരെയായിരുന്നു. പാപ്പത്വം ഒരു വ്യാജ മഹാപുരോഹിതനായി അധികാരീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, തന്റെ സ്നാനസമയത്ത് ക്രിസ്തു ശക്തിയാൽ അഭിഷിക്തനായതുപോലെതന്നെ, പാപ്പത്വത്തിന്റെ ഇരുളിന്റെ 1260 വർഷങ്ങൾ അവന്റെ സ്നാനത്തുനിന്ന് ക്രൂശുവരെയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ നിർമ്മലപ്രകാശത്തിന്റെ 1260 ദിവസങ്ങളോടു സമാന്തരമായിരുന്നു; അത് 1798-ലെ പാപ്പത്വത്തിന്റെ മാരക മുറിവിനോടു ഒത്തുചേരുന്നു.

മുപ്പത് വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ മുമ്പത്തെ ദ്വിഭാഗ കാലപരിധികളിൽ ഒന്നും, അബ്രാം തന്റെ മൂന്നുഘട്ട ഉടമ്പടി പ്രക്രിയയിൽ എടുത്ത ആദ്യപടിക്ക് മുമ്പുള്ളതല്ല. ആകയാൽ, അതു പൗലൊസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യത്താൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷമേ അങ്ങനെ ആയിരിക്കാനാകുമായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആദ്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അബ്രാമിന്റേതാണ്. പൗലൊസ് തന്റെ വാക്കുകൾ എഴുതിയപ്പോൾ, 400-വർഷ പ്രവചനം 430-വർഷ പ്രവചനമായി മാറി; അതിൽ ആദ്യത്തെ 30 വർഷങ്ങൾ അവസാന കാലയളവിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയി ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ്രക്രിസ ്തുവിന്റെ സ്വ ഭാവത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി ഞാൻ വാദിക്ക ുന്ന

ഇ്രപകാരമാണ്: നൂറ്റ ിനാല പ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ നിയമ്രപ്രകിയയിൽ—അ്രബാമിനും പൗലോസിന്റെ മുപ്പ ത് വർഷം—അതിനുശേഷം നാലുനൂറ് വർഷം എന്ന ദ്വ ിവിധ ്രപവചനത്ത ിനും ഒമേഗയായിരിക്ക ുന്ന ആ നൂറ്റ ിനാല പ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ കാര്യ ത്ത ിൽ—ആ മുപ്പ ത് വർഷം—അതിനെ തുടർന്ന ുള്ള നാലുനൂറ് വർഷം എന്ന തിനും നിയമചരി്രതത്ത ിന്റെ ഒമേഗയിൽ അതിന്റെ ്രപതിരൂപം ഉണ്ട ായിരിക്ക ണം; ആ നിയമചരി്രതം നൂറ്റ ിനാല പ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മു്രദയിടലിന്റെ ചരി്രതമാണ്. സമയം ്രപയോഗിക്ക ാതെ, എന്ന ാൽ അ്രബാമിന്റെ അടിസ്ഥ ാനപരമായ 430 വർഷത്തെ ്രപവചനം നിവർത്ത ിക്ക ുന്ന രീതിയിൽ, മുപ്പ ത് വർഷത്ത ഒരു കാലഘട്ട ം, അതിനെ തുടർന്ന ുള്ള മറ്റൊ ാരു വ്യ ത്യ സ്ത കാലഘട്ട ത്തോ ാടുകൂടെ, നിവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടണം. നിങ്ങ ൾ ആ മുൻ്രപസ വീണ്ട ും വായിച്ച ്, തുടർന്ന ് ഈ വിഷയത്ത ിലേക്ക ് മടങ്ങ ിവന്ന ് തുടരുകയാണെങ്ക ിൽ നന്ന ായിരിക്ക ും.

യേശു, യോസേഫ്, ദാവീദ്, യെഹെസ്കേൽ എന്നിവർ എല്ലാം അവസാന നാളുകളിൽ ദൈവജനത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തിക്കായി മുപ്പത് വർഷം തയ്യാറെടുപ്പിലായിരുന്നു. പ്രവാചകനായ യെഹെസ്കേൽ, ക്രിസ്തുവായ പുരോഹിതനെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്ന യോസേഫ്, രാജാവായ ദാവീദ്. നാല് പ്രതീകങ്ങൾ; എങ്കിലും സ്വർഗീയ മഹാപുരോഹിതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആ പ്രതീകങ്ങളിൽ ഒന്നിന് മാനുഷികവും ദൈവികവും ആയ ഒരു പ്രതിനിധിയുണ്ട്. ആ നാല് സാക്ഷികളും അബ്രാമിന്റെ 30 വർഷങ്ങളോടും അതിനെത്തുടർന്ന ഒരു പ്രവാചകകാലഘട്ടത്തോടും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

വിരുദ്ധക്രിസ്തു മുപ്പത് വർഷം തയ്യാറെടുപ്പിൽ ആയിരുന്നു; തുടർന്ന് 1798-ൽ അവൾ തന്റെ ആദ്യ മരണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ 1260 വർഷം അധികാരബലത്തോടെ നിലനിന്നു. അവൾ രണ്ടാം മരണത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; കാരണം കൃപാകാലം അടയുമ്പോൾ അവൾ വീണ്ടും മരിക്കുന്നു. രണ്ടാം മരണം നിത്യമായ മരണമാണ്. നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ രക്ഷിതാവിനെ സേവിക്കുന്നു; കാരണം ക്രിസ്തു നിത്യതയ്ക്കായി മരിച്ചില്ല, അവൻ രണ്ടാം മരണം മരിച്ചില്ല. പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യമാകുമ്പോൾ, അവൾ വീണ്ടും 42 മാസം വാഴ്ച ചെയ്യും എന്നു വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നാം അധ്യായം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അത് സമയം എന്ന ഘടകം ഇല്ലാത്ത ഒരു പ്രവാചക കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിന്റെ സമയത്ത ് അവൾ ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ ൽക്ക ുമ്പേ ാൾ, അവളുടെ ്രപവർത്ത നത്തെ എതിർ സൈന്യ ം വെളിപ്പ ാട് പതിനൊന്ന ിലെ മൂന്ന ര ദിവസങ്ങ ളുടെ അവസാനത്ത ിൽ ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ റ്റ വരാണ്. ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ റ്റ രണ്ട ശക്ത ികൾ—ഇരുവരും പതാകകളാകുന്ന ു; ഒന്ന ് ഏഴാംദിന ശബ്ബ ത്ത ിന്റെയും മറ്റൊ ാന്ന ് സൂര്യ ന്റെയും—മനുഷ്യ വർഗം ജീവൻ അഥവാ മരണം എന്ന അന്ത ിമ തിരഞ്ഞെ ടുപ്പ ് ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ, സമസ്ത ലോകത്ത

മാനദണ്ഡ ബിന്ദ ുവായി മാറുന്ന ു.

ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത്, മൃഗവുമായിരിക്കുന്ന പ്രതിക്രിസ്തു, സർപ്പം, അവൾ തന്നേ (മൃഗം), കള്ളപ്രവാചകൻ എന്ന ത്രിവിധ ഐക്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കും. ആ മൂന്ന് ശക്തികളും ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്കെതിരായി ഐക്യപ്പെടും; ആ സഭ സകല പർവ്വതങ്ങളുടെയും മീതെ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ജയവിജയിയായ സഭ മുപ്പത് വർഷങ്ങളുടെ ഒരുക്കത്തിലാണുള്ളത്; അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ എന്നല്ല, മറിച്ച് മുപ്പത് സംഖ്യ അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, സ്ഥാപിതമായ ഒരു പ്രവാചകകാലഘട്ടം; കൂടാതെ 1844-ലെ കല്പനയ്ക്കുശേഷവും ഒരു പ്രവാചനമായി ഇപ്പോഴും പ്രാബല്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുമാണ്; അതുവഴി പ്രവാചകസമയത്തിന്റെ പ്രയോഗം ഇനി സാധുവല്ലായിരുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ മഹത്വത്തിന്റെ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ജയവിജയിയായ സഭയായി പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ, രാജാവ് എന്നിവർക്കുള്ള ഒരുക്കകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നത് ലളിതമാണ്. യെഹെസ്കേലിന്റെ നാല് സാക്ഷികൾ, ക്രിസ്തു, യോസേഫ്, ദാവീദ് എന്നിവർ, പാപ്പാസഭയും ത്രിവിധ ഐക്യവും ലോകത്തെ അർമ്മഗെദ്ദോനിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതേ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് വിജയഗർവിതമായ സഭ ഉയർത്തപ്പെടുന്നു; പഴയയും പുതിയുമായ നിയമങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യപ്രകാരം, ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം എന്ന ഉടമ്പടി ജനത പുരോഹിതരുടെ ഒരു രാജ്യമാകേണ്ടതാണ്.

> നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകളായിത്തന്നെ ആത്മീയമായൊരു ഭവനമായി, വിശുദ്ധ പുരോഹിതസംഘമായി, യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരമായ ആത്മീയ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിപ്പാൻ പണിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1 പത്രൊസ് 2:5.

ആലയത്ത ിൽ ശു ശ്രൂഷ ആരംഭിക്ക ുമ്പേ ാൾ പുരോഹിതന്മ ാർക്ക ് മുപ്പ ത് വയസ്സ ായിരിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു; അതിനാൽ ഞായറാഴ ്ച നിയമത്ത ിന് മുമ്പ ായി, ആദ്യ ഫലമായ തരംഗാർപ്പ ണമായി ശു ശ്രൂഷിക്ക ാൻ ഒരു പുരോഹിതത്വ ം ഒരുക്ക പ്പെ ടുന്ന ഒരു കാലഘട്ട മുണ്ട ്. ഒരു ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേരായ പുരോഹിതന്മ ാർ, നിയമത്ത ിന്റെ ദൂതൻ നിർവഹിക്ക ുന്ന ശുദ്ധ ീകരണ പ്ര ക്രിയയിൽ ലേവ്യ രായി പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഞായറാഴ ്ച നിയമത്ത ിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന പ്രവചനകാലഘട്ട മുണ്ട ്; അതിൽ, പിമ്പ ൻമഴയുടെ കാലഘട്ട ത്ത ിനായി ഒരു വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ശു ശ്രൂഷയെ ഒരുക്ക ുന്ന ശുദ്ധ ീകരണ പ്ര ക്രിയ നടക്ക ുന്ന ു. ഈ ഒരുക്ക ം ഞായറാഴ ്ച നിയമത്ത ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു; അതുകൊണ്ട ് മുപ്പ ത് എന്ന കാലയളവ് പുരോഹിതന്മ ാരുടെ ഒരുക്ക ത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ നെ അത് ഒരു പുരോഹിതന് ആവശ്യ മായ

(പ്രായത്തോ ാടു യോജിക്ക ുന്ന ു. മഹാപുരോഹിതനായ (ക്രിസ ്തു തന്റെ ശു(ശൂഷ മുപ്പ താം വയസ്സ ിൽ ആരംഭിച്ച ു; യോസേഫ് (ക്രിസ ്തുവിന്റെ മാതൃകയായതിനാൽ അവനും മുപ്പ താം വയസ്സ ിൽ തന്റെ സേവനം ആരംഭിച്ച ു. കള്ള (ക്രിസ ്തുവും മുപ്പ ത് വർഷം ഒരുക്ക ത്ത ിലായിരുന്ന ു; അതിനാൽ, മുപ്പ ത് വർഷത്തെ കാലഘട്ട ം ഒരു പുരോഹിതത്വ ത്ത ിന്റെ ഒരുക്ക ത്തെ (പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു എന്ന തിന് നമുക്ക ു മൂന്ന സാക്ഷ ികളുണ്ട ്.

> “സമീപത്തിലിരിക്കുന്ന മഹത്തായ വിഷയമെന്നത് ദൈവം നിയമിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരെ വേർതിരിച്ചുകളയും; അങ്ങനെ അവൻ അന്ത്യമഴയ്ക്കായി ശുദ്ധവും സത്യസന്ധവും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ശുശ്രൂഷകവർഗ്ഗത്തെ സജ്ജമാക്കി ഉണ്ടായിരിക്കും.” Selected Messages, book 3, 385.

സഭ ശുദ്ധമായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും പ്രവചനാത്മാവ് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നേരിട്ട് ഉപദേശിക്കുന്നു. മഹാ വിഷയമെന്നത് കളകളെ വേർതിരിച്ചുകളയുമ്പോൾ, യേശുവിനെയും ദിവ്യനും മനുഷ്യനുമായ യാജകനായ യോസേഫിനെയും, യേശുവിനെയും പ്രവാചകനായ യെഹെസ്കേലിനെയും, യേശുവിനെയും രാജാവായ ദാവീദിനെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശുശ്രൂഷാസംഘം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും. മുപ്പത് വർഷങ്ങളാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാലയളവിൽ ഒരുക്കപ്പെടുന്നവർ, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടവരായി, പ്രവാചകന്മാർ, യാജകർ, രാജാക്കന്മാർ എന്ന നിലയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ മൂന്ന് മനുഷ്യരും പ്രവാചകൻ, യാജകൻ, രാജാവ് എന്ന നിലകളിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ബൈബിളിലെ പ്രതീകങ്ങളാകയാൽ, മുപ്പത് എന്ന സംഖ്യ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ നിർണയിക്കാൻ ഇടവരുത്തുന്നു: മുപ്പത് വർഷം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ബൈബിൾ പ്രതീകങ്ങളാൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളിലൊന്നൊന്നിൽ, അവ ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ചേർക്കപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്ന സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പ്രതീകാത്മകമായ മുപ്പത് വർഷ കാലയളവിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്ന ആ യാജകർ, ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ പതാകയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അവസാന പാപ്പ ാ-രക്ത പാതത്ത ിന്റെ 42 മാസം, (ക്രിസ ്തു തന്റെ ശിഷ്യ ന്മ ാരുടെ വ്യ ക്ത ിത്വ ത്ത ിൽ 42 മാസം മനുഷ്യ രുടെ ഇടയിൽ നടന്ന സഞ്ച രിക്ക ുന്ന കാലത്ത ുതന്നെ സംഭവിക്ക ുന്ന ു. അ(ബാമിന്റെ ഇ (പവചനത്ത ിലെ 430 വർഷങ്ങ ളാൽ (പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, വിടുതലോടെ അവസാനിക്ക ുന്ന ബന്ധ നത്ത ിന്റെയും പീഡനത്ത ിന്റെയും 42 മാസം. അ(ബാമിന്റെ നാലുനൂറ് വർഷം ചെങ്ക ടൽ വിടുതലിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു; അത് പാപ്പ ായുടെ (പ്രതീകാത്മ ക 42 മാസങ്ങ ളുടെ അവസാനം, കൃപാകാലാവസാനത്ത ിന്റെ ഒരു പരമ്പ രാഗത ബൈബിൾ

ദൃഷ്ട ാന്ത മാണ്.

നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം എന്നത് യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ സൺഡേ നിയമത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷാകാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ നീളുന്ന പരിശോധനാസമയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ആ 42 മാസങ്ങളിൽ, മുപ്പത് വർഷത്തെ ഒരുക്കകാലത്തെ തുടർന്ന്, ക്രിസ്തു ശേഷിപ്പിലുള്ളവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ നിയമത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിരയിൽ അവൻ മരിച്ച അതേ സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് വ്യാജക്രിസ്തു പുരോഹിതൻ തന്റെ അന്തിമാന്ത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത്; അതുതന്നെയാണ് ഈജിപ്തിന്റെ രാജാവായ ഫറവോൻ തന്റെ നിരയിൽ മരിച്ച സ്ഥലവും. കർമ്മേൽ പർവതത്തിൽ ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ സൺഡേ നിയമകാലത്ത് വ്യാജപ്രവാചകന്റെ മരണം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. സൺഡേ നിയമകാലത്ത്, തുടർന്ന് കൊല്ലപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യാജപ്രവാചകനെയും, ഫറവോനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മഹാസർപ്പത്തെയും, പാപ്പാസഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗത്തെയും നിങ്ങൾ കാണുന്നു. ഇവ എല്ലാം സൺഡേ നിയമകാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതന്മാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും എതിരാളിത്തത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. സഭ സൺഡേ നിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും—വ്യാജപ്രവാചകൻ മരിക്കുന്ന അതേ സ്ഥാനത്തുവെച്ച്—പ്രവചനദാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന് ശേഷം യുദ്ധം യഥാർത്ഥമോ വ്യാജമോ ആയ പ്രവചനസന്ദേശത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും.

്രപതീകാത്മ കമായ മുപ്പ ത് വർഷക്ക ാലം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിനു
മുമ്പ ിലുള്ള ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ഈ കാലഘട്ട
പുരോഹിതന്മ ാർക്ക ുള്ള ഒരു ഒരുക്ക കാലമാണ്; എല്ല ാറ്റ ിലും ്രകിസ ്തുവാ
അവരുടെ മാതൃക, കാരണം ഇവരാണ് കുഞ്ഞ ാടിനെ അനുഗമിക്ക ുന്ന വർ.
അ്രബാമിന്റെ ്രപവചനത്ത ിലെ ആദ്യ ത്തെ മുപ്പ ത് വർഷങ്ങ ൾക്ക ുള്ള
നിയമം സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അതുവഴി പുരോഹിതന്മ ാർക്ക ുള്ള ഒരുക്ക
എന്ത ിനെ ്രപതിനിധീകരിച്ച ാലും, അത് അ്രബാമിന്റെ ആൽഫാ ചരി്രതം
മുൻരൂപീകരിച്ച ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, കർത്ത ാവ് ഒരു ലക്ഷ ം
നാല ്പത്ത ിനാലായിരവുമായി തന്റെ നിയമം പുതുക്ക ുന്ന
കാലഘട്ട മാണെന്ന ് വ്യ ക്ത മാകുന്ന ു. ആ കാലഘട്ട ം, മുപ്പ താം വയസ്സ ിൽ
്രകിസ ്തു തന്റെ സ ്നാനസമയത്ത ് പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിനാൽ
അഭിഷിക്ത നായതുപോലെ, അവർ പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിനാൽ
അഭിഷിക്ത രായി ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിൽ ശു്രശൂഷ ആരംഭിക്ക ുന്ന
പുരോഹിതന്മ ാർക്ക ുള്ള ഒരുക്ക ത്ത ിന്റെ സമയമാണ്. അ്രബാമിന്റെ
ആൽഫാ ചരി്രതത്ത ിൽ നിന്ന ു നിഗമനം ചെയ്യ ാവുന്ന മറ്റൊ ാരു സത്യ ം
ഇതാണ്: ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ആ കാലഘട്ട ം എന്ത
്രപതിനിധീകരിച്ച ാലും, അത് അത്യ ന്ത ം ്രപാധാന്യ മുള്ള തായിരിക്ക ണം;
കാരണം ഓമേഗ എപ്പേ ാഴും ആൽഫയെക്ക ാൾ ശക്ത മാണ്.

ഞായറാഴ്ച ാനിയമം October 22, 1844, ക്രൂശ്, ഈജിപ ്തിലെ പെസഹാ എന്ന ിവയാലും ഇങ്ങ നെ തുടർച്ച യായും പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഓമേഗയാണ്.

മുപ്പതു വർഷത്തെ കാലയളവാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിന്റെ അവസാനത്തെയാണ് സൺഡേ നിയമം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായ എല്ലായ്പ്പോഴും രക്ഷാസംബന്ധിയായ കഥകളിലും ഇത് മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു; കൂടാതെ അബ്രാമിനോടുകൂടി ആരംഭിച്ച തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനത്തിന്റെ നിയമചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനവും അതുതന്നെയാണ്. കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അത്തരത്തിലുള്ള പ്രവചനാത്മക സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഗൗരവമേറിയ ഭാരവും, ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ തന്നെയുള്ള ഗൗരവമുള്ള ലക്ഷ്യവും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ ആരംഭബിന്ദു എന്തായിരിക്കും?

മുപ്പത് വർഷങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവാചകകാലഘട്ടമുണ്ട്; അനേകം സാക്ഷികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ, തുടർന്ന് വരുന്ന ഒരു കാലയളവുണ്ട്; അത് വിവിധ സംഖ്യാമൂല്യങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ കാലയളവുകളിൽ ഓരോന്നും ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് ശേഷമുള്ള പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു രേഖയെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അവയിൽ ചില കാലയളവുകൾ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ആന്തരിക രേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; മറ്റു ചിലത് അർമഗെദ്ദോനിലേക്കു നീങ്ങുന്ന ലോകത്തിന്റെ ബാഹ്യ രേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, മഹാമാരികളുടെ അവസാനത്തിൽ ആ ദിവസവും മണിക്കൂറും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ, അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ഉള്ള യാതൊരു കാലപ്രവചനങ്ങളെയും ഏതെങ്കിലും തിരിച്ചറിയാവുന്ന തീയതികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവയായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ നാം നിരസിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം നമുക്കുതന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്, സാധ്യതയോടെ, ഉചിതമാണ്. പ്രവചനകാലത്തെ ഇനി പ്രയോഗിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി ഞാൻ ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം ഉപയോഗിക്കും. പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പ്രവചനകാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.

> നദിയിലെ ജലങ്ങളുടെ മീതെ നിന്നിരുന്ന, ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച ആ പുരുഷനെ ഞാൻ കേട്ടു; അവൻ തന്റെ വലങ്കയ്യും ഇടങ്കയ്യും സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി, എന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നവനാൽ സത്യം ചെയ്തു: ഇത് ഒരു കാലവും കാലങ്ങളുമും അരകാലവും ആയിരിക്കും; വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയെ ചിതറിച്ചുകളയുന്നതു അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ, ഈ സകലകാര്യങ്ങളും അവസാനിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. ദാനിയേൽ 12:7.

> ദിനംപ്രതി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യാഗം നീക്കിക്കളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് ദിവസങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ദാനിയേൽ 12:11.

> കാത്തിരിച്ചു ആയിരത്തി മൂന്നുനൂറത്തി മുപ്പത്തിയഞ്ചു ദിവസങ്ങളിലേക്കു എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ദാനിയേൽ 12:12.

ഈ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളിലൊന്നൊന്നിനെയും കുറിച്ച് മില്ലറൈറ്റുകൾക്ക് ശരിയായ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മൂന്ന് പ്രവചനങ്ങളും അടിത്തറകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങളാണ്. എങ്കിലും, ഈ വാക്യങ്ങളെപ്പറ്റിയ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ഗ്രഹിക്കൽ ദിവസം-വർഷം സിദ്ധാന്തം പ്രയോഗിച്ചതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരുന്നു. "കാലം ഇനി ഇല്ല" എന്നതിനാൽ, ഈ വാക്യങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു പ്രയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം; കാരണം എല്ലാ പ്രവചനങ്ങളും പിൻമഴയുടെ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു സന്ദേശം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി സമയം ഉപയോഗിക്കാത്തതും, ഈ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ഗ്രഹിക്കലുമായി യോജിക്കാതിരിക്കാത്തതുമായ ഒരു പിൻമഴ-ബോധ്യം ഈ വാക്യങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളിലെ മദ്ധ്യവാക്യത്തെ (വാക്യം പതിനൊന്ന്) സംബന്ധിച്ച ശരിയായ മില്ലറൈറ്റു ദൃഷ്ടികോണം, അത് രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ്; അത് മുപ്പത് വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവോടെ ആരംഭിച്ച്, തുടർന്ന് 1260 വർഷങ്ങളാൽ അനുഗമിക്കപ്പെടുന്നു. പാഴാക്കുന്ന അശുദ്ധിയുടെ സ്ഥാപനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പുള്ള മുപ്പത് വർഷത്തെ കാലയളവിനെയാണ് വാക്യം പതിനൊന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിലെ, അന്ത്യ ദിവസങ്ങളിൽ, അവസാനംകാലത്ത്, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ ഒരു പ്രവചനം മുദ്രവിമോചനം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണപ്രക്രിയയെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അധ്യായമാണ്. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ, മുൻഗാമികൾ മുപ്പത് വർഷക്കാലയളവായി ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു പ്രവചനം നാം കണ്ടെത്തുന്നു; അത് 1260 വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവിലേക്കു നയിക്ക പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ, ഏഴാം, പതിനൊന്നാം, പന്ത്രണ്ടാം വാക്യങ്ങളിലെ മൂന്ന് പ്രവചനങ്ങളും അവസാനംകാലംവരെ മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു. അവസാനംകാലത്ത് ആ മൂന്ന് പ്രവചനങ്ങളും മുദ്രവിമോചനം പ്രാപിക്കേണ്ടതാണ്, കാരണം ദൈവത്തിന്റെ വചനം ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടുകയില്ല. അതേ അധ്യായത്തിൽ തന്നേ, മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലാവസാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ അവതരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അത പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം, നിർവിവാദമായും കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായും, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തേക്കാൾ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ

അവസാനത്തെ യാണ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ത്.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിൽ ഉള്ള മൂന്നു പ്രവചനങ്ങൾ, മുദ്രവെക്കലിനും മുദ്ര തുറക്കലിനും അവയുടെ പ്രാഥമിക പ്രവാചകപരമായ നിർവചനം ലഭിക്കുന്ന അതേ തിരുവെഴുത്ത് ഭാഗത്തുതന്നെ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ മൂന്നു പ്രവചനങ്ങളും ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം ആൽഫയും ഒമേഗയും എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടെ അതിന്റെ അവസാനം ദൃശ്യവത്കരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ ആ മൂന്നു പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങളിൽ മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചക വചനത്തിന്റെ അന്തിമ മുദ്രതുറക്കലിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ മുദ്രതുറക്കൽ, കൃപാവകാശകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ്, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്ന വെളിപ്പാടു പുസ്തകം ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ട് പതിനൊന്നാം വാക്യം, മുപ്പത് വർഷ കാലഘട്ടത്തോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച ദ്വിവിധ പ്രവചനത്തിന്റെ അബ്രാമിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും ആദ്യ പ്രതിനിധാനത്തോടു തുല്യമാണ്.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ മൂന്നു പ്രവചനങ്ങളും അന്ത്യത്തിന്റെ അന്തിമകാലത്ത് മുദ്രവിമോചിതമാകുന്ന പ്രതീകാത്മക കാലപരിധികളാണ്; ആ മുദ്രവിമോചനം ദൈവജനത്തിന്റെ അന്തിമശുദ്ധീകരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ആ മൂന്നു പ്രവചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് ക്രിസ്തു തന്നെയാണ് നൽകുന്നത്; അവൻ ആ പ്രവചനം മുന്നോട്ടുവെക്കുമ്പോൾ, ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച് ജലത്തിന്മേൽ നിലകൊള്ളുന്നു; അങ്ങനെ 1260 വർഷങ്ങളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രവചനകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം തിരിച്ചറിയിക്കുകയും, ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ദൈവജനത്തിന്റെ ശക്തി ചിതറിപ്പോകുന്നതിന്റെ അവസാനമായി നിർവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ ദൈവജനം ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേരാണ്; അവർ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു ജലത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നതു മാത്രമല്ല, ആ ചോദ്യം “എത്രകാലം?” എന്ന വാക്കുകളോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. “എത്രകാലം?” എന്നത് ഒരു പ്രവാചകാത്മക പ്രതീകമാണ്; ദാനിയേൽ എട്ട്ാം അധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ “എത്രകാലം?” എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ യേശുവിനോടും അതേ ചോദ്യം തന്നെ ചോദിക്കപ്പെടുന്നു.

> അപ്പോൾ ഒരാൾ നദിയിലെ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന, ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനോടു ചോദിച്ചു: ഈ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അവസാനമാകുവാൻ എത്രകാലം ഉണ്ടാകും?

> അപ്പേ ാൾ നദിയിലെ ജലങ്ങ ളുടെ മീതെ നിലകൊണ്ട ിരുന്ന ,
> ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച ആ മനുഷ്യ ൻ തന്റെ വലങ്കൈ യും ഇടങ്കൈ യും
> സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിലേക്ക ു ഉയർത്ത ി, എന്നേ ക്ക ും ജീവിച്ച ിരിക്ക ുന്ന
> സാക്ഷ ിയായി ചൊല്ല ി സത്യ ം ചെയ്യ ുന്ന തു ഞാൻ കേട്ട ു: അത് ഒരു
> കാലവും കാലങ്ങ ളും അരകാലവും ആയിരിക്ക ും;
> വിശുദ്ധ ജനത്ത ിന്റെ ശക്ത ി ചിതറിച്ച ുകളയുന്ന തു അവൻ
> പൂർത്ത ിയാക്ക ിയശേഷം, ഈ സകല കാര്യ ങ്ങ ളും സമാപിക്ക ും.
> ദാനിയേൽ 12:6, 7.

ഹിദ്ദെക്കേൽ നദിയുടെ ദർശനത്തിൽ, ലിനൻ വസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനോടു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യം ഇതാണ്: "ഈ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അവസാനം വരുവാൻ എത്രകാലം ഉണ്ടാകും?"; ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തിൽ, പാൽമോനി (ആ വിശിഷ്ട വിശുദ്ധൻ)യായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനോടോ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: "നിത്യബലിയെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനവും, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും കാലുകീഴെ ചവിട്ടപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഏല്പിക്കുന്ന ശൂന്യതയുടെ അതിക്രമവും സംബന്ധിച്ച ദർശനം എത്രകാലം ഉണ്ടാകും?"

ഷിനാറിലെ മഹാനദികളുടെ തീരങ്ങളിൽ ദാനിയേലിന് ലഭിച്ച ദർശനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു; കൂടാതെ ആ രണ്ടു നദീദർശനങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട്, പ്രവചനാത്മകമായ 'ചോദ്യം' യേശുവിനോടു ചോദിക്കപ്പെടുന്നു; അതിന് 'ഉത്തരം' എന്ന നിലയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഞായറാഴ്ച നിയമം തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, ആ രണ്ടു ഉത്തരങ്ങളും 1844-ൽ അവസാനിച്ച പ്രവചനകാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ചോദ്യത്തിന്റെയും ഉലൈ നദീദർശനത്തിന്റെയും ഉത്തരം പയനിയർമാർ ശരിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു; കൂടാതെ ദൈവജനത്തിന്റെ ശക്തി ചിതറിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് 1798-ൽ അവസാനിച്ചതാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ 1844-ന് ശേഷം, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെ 'സമയപ്രയോഗം' അവസാനിച്ചപ്പോൾ, "എത്രകാലം?" എന്ന പ്രവചനചോദ്യം പയനിയർമാരുടെ ആ ധാരണയെ വീണ്ടും ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: '2300 ദിവസം വരെ; തുടർന്ന് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമസമയത്ത് വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും'; കൂടാതെ ദാനിയേലിന്റെ അന്തിമദർശനത്തിലെ "സകല" "അദ്ഭുതങ്ങളും" പൂർത്തിയാകും, വിശുദ്ധജനത്തെ മൂന്നു പാതി പ്രതീകാത്മക ദിവസങ്ങൾക്കായി ചിതറിച്ചിരുന്നത് അവസാനിക്കുമ്പോൾ.

ദാനിയേലിന്റെ അവസാന മൂന്ന ് അധ്യ ായങ്ങ ളിലെ ഹിദ്ദേ ക്കേ ൽ നദിദർശനവും ഏഴാം അധ്യ ായം മുതൽ ഒൻപതാം അധ്യ ായം വരെയുള്ള ഉലൈ നദിദർശനവും സഹോദരി വൈറ്റ ് "ശിനാറിന്റെ മഹാനദികൾ" എന്ന ു തിരിച്ച റിയുന്ന ു. ചരിത്രപരവും ബൈബിൾ പഠനപരവുമായി ഉള്ള എല്ല ാ പണ്ഡ ിതരും ശിനാറുമായി ബന്ധ പ്പെ ടുത്ത ി കാണപ്പെ ടുന്ന ന

രണ്ടേ ഉള്ള ുവെന്ന ും അവ രണ്ട ും മഹാനദികളാണെന്ന ും തിരിച്ച റിയുന്
ആ രണ്ട ു നദികൾ ടൈ്രഗിസ് (ഹിദ്ദേ ക്കേ ൽ)യും യൂ്രഫട്ട ീസും ആകുന്ന ു.
ഉലൈ നദി ശിനാറിലെ യൂ്രഫട്ട ീസ് അല്ല ; അത് ശിനാറിൽ അല്ല ,
പർഷ്യ യിൽ ഉള്ള മനുഷ്യ നിർമിതമായ ഒരു ചെറിയ കാൽവായ് നദിയാണ്.
അഡ്വെ ന്ററിസത്ത ിന്റെ അടിത്ത റയും കേ്രന്ദ സ ്തംഭവും ഉൾക്കൊ ാള്ള
ദർശനത്ത ിലെ ഉലൈ നദി ശിനാറിൽ സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുന്ന ില്ല ; എന്ന ിരുന്ന
്രപവാചിക ഉലൈയെ ശിനാറിന്റെ മഹാനദികളിലൊന്ന ായ യൂ്രഫട്ട ീസ്
എന്ന നിലയിൽ തിരിച്ച റിയുന്ന ു.

ഹിദ്ദേക്കേൽ ദർശനം മഹാസർപ്പം, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നിവർ ലോകത്തെ അർമ്മഗെദ്ദോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ബാഹ്യചരിത്രത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; ഉലൈ ദർശനം ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവത്വത്തെ മനുഷ്യന്റെ മനുഷ്യത്വവുമായി സംയോജിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പ്രവചനാത്മകമായി, ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവത്വത്തെ മനുഷ്യത്വവുമായി ഏകീകരിക്കുന്നതിലൂടെ നിർവഹിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി, പ്രചോദനം ഉലൈ നദിയെ യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയോടൊപ്പം ഒരു രണ്ടാം സാക്ഷിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

യൂഫ്രാത്തീസും ടൈഗ്രിസും രണ്ടും ഏദെനിൽ ആരംഭിച്ച് നിയമചരിത്രത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ദൈർഘ്യത്തിലുടനീളം ഒഴുകുന്നു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അവ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്തംഭത്തിലേക്ക് ഒഴുകിച്ചേരുമ്പോൾ, യൂഫ്രാത്തീസ് മനുഷ്യനിർമിതമായ ഉലൈ കനാലുമായി സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; ഇതിലൂടെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു—അതാണ് ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ സാധിക്കപ്പെടുന്നത്. ഉലൈ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകവചനത്തിന്റെ അധികാരത്തിന്മേലുള്ള ഒരു പരീക്ഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം, അത് ശീനാറിലെ മഹാനദികളിൽ ഒന്നായി പേഴ്സ്യയിലെ ഉലൈ നദിയെ തിരിച്ചറിയുന്ന എലൻ വൈറ്റിന്റെ അധികാരത്തെ ലോകത്തിലെ വിദഗ്ദ്ധരുടെ നിലപാടിനോട് വിരോധത്തിൽ നിലനിർത്തുന്നു.

ഉലൈ നദിയുടെ പ്രതീകം മനുഷ്യന്റെ വചനത്തെയോ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെയോ സംബന്ധിച്ച ഒരു പരീക്ഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരാണ് ശരി, അല്ലെങ്കിൽ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് മുന്നോട്ടുവെച്ചിരിക്കുന്ന വചനങ്ങളാണോ ശരി? ഉലൈ നദി പേർഷ്യയിലെ ഒരു ഏക നദിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏദേനിലെ ജലങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള ജലങ്ങളുമായി കലർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവചനാത്മക നദിയെ പ്രതിനിധീകര Jennings?

ഞാൻ ഉന്ന യിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ഈ ദ്വ ന്ദ ്വ ത്ത ിനായി അനേകം
സാധ്യ താപൂർണ്ണ മായ ഉത്ത രങ്ങ ൾ ഉണ്ട ായിരിക്ക ാം; എങ്ക ിലും, നിങ്ങ
എന്റെ ആശയം ്രഗഹിക്ക ാനായി ചില ചിന്ത കൾ ഞാൻ അവതരിപ്പ ിക്ക ാം.
ലോകീയ ചരി്രതകാരന്മ ാരും ദൈവശാസ്്രതജ്ഞ രും ശരിയാണ്,

സഹോദരി വൈറ്റ ് തെറ്റ ാണോ? “ശിനാർദേശത്ത ിലെ മഹാനദികൾ” ടൈഗ്രിസും യൂഫ്രട്ട ീസും ആണെന്ന കാര്യ ത്ത ിൽ ആരും തർക്ക ിക്ക ുന്ന അങ്ങ നെ ആയിരിക്കെ , സഹോദരി വൈറ്റ ് പേർഷ്യ യിലെ ഉലൈ നദിയെ ശിനാർദേശത്ത ിലെ ഒരു മഹാനദിയായി തിരിച്ച റിയുമ്പേ ാൾ, അവൾ ഒരു കള്ള പ്രവാചകയാണോ? അല്ലെ ങ്ക ിൽ, അവൾ ഒരു സത്യ പ്രവാചകയാണ്, എന്ന ാൽ ഒരു തെറ്റ ് വരുത്ത ിയതോ? ഒരു സത്യ പ്രവാചകൻ കള്ള പ്രവാചകനായി മാറുന്ന അതിരു കടക്ക ുന്ന തിനു മുമ്പ ് എത്ര തെറ്റ ുകൾ വരുത്ത ാൻ കഴിയും? അല്ലെ ങ്ക ിൽ, ചരിത്രകാരന്മ ാരാണോ തെറ്റ ിക്ക ുന്ന ത്? അല്ലെ ങ്ക ിൽ, യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ അവളാണോ ശരി? അല്ലെ ങ്ക ിൽ, ചരിത്രകാരന്മ ാരും സഹോദരി വൈറ്റ ും ഇരുവരും ശരിയാണോ? “എത്രകാലം?” എന്ന ു ചോദിക്ക പ്പെ ടുന്ന നദിയുടെ മീതെ നിലകൊള്ള ുന്ന ശണവസ്ത്രധാരിയായ മനുഷ്യ നെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ഒരു അധികപ്പെ ട്ട വിഷയമായി, ഹിദ്ദേ ക്കേ ലിന്റെയും ഉലൈയുടെയും നദികളുടെ ഇരുവിഷയത്ത ിലും, ഈ ദ്വ ന്ദ ്വ ത്ത ിന്റെ വ്യ ാഖ്യ ാനം ഉപയോഗിക്കേ ണ്ട തിന്ന ായിട്ട ാണ് ഞാൻ ഈ ദ്വ ന്ദ ്വ ം ഉന്ന യിച്ച ത്.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ, ദാനിയേൽ പേർഷ്യയിലെ ശൂശനിൽ ഇരിക്കുന്നു; ശൂശൻ ഉലായി നദിക്കരയിലാണ്. കൃഷിവ്യവസായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളാൽ, ഉലായി എന്നത് സ്വാഭാവിക നദിയെയും മനുഷ്യൻ നിർമിച്ച ജലവാഹിനികളുടെ ഒരു പരമ്പരയെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഉലായി ഏകദേശം മറ്റൊരു നൂറ്റമ്പത് മൈൽ താഴോട്ടൊഴുകുമ്പോൾ, അത് ടൈഗ്രിസ്, യൂഫ്രട്ടീസ് നദികളുടെ സംഗമസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു. ഏദേനിൽ ആരംഭിച്ച ടൈഗ്രിസ്, യൂഫ്രട്ടീസ് നദികൾ അവസാനം ഒന്നുചേരുന്നു; അവ അങ്ങനെ ലയിക്കുമ്പോൾ, പേർഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള ഉലായി നദിയും അതേ സ്ഥാനത്ത് ചേർന്നു ബന്ധപ്പെടുന്നു. ഉലായി നദി ടൈഗ്രിസിന്റെ ചതുപ്പുനില വ്യവസ്ഥയെ ടൈഗ്രിസ്-യൂഫ്രട്ടീസ് സംഗമസ്ഥാനത്ത് അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ, ഉലായി ശിനാർദേശത്തിലെ മഹാനദികളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ജലത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാർ ശരിയാണ്; അതുപോലെ തന്നേ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റും ശരിയാണ്.

അദ്ധ്യായം എട്ടിലെ ഉലൈയുടെ ദർശനം സഹോദരി വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, 1798-ലും 1844-ലും അവസാനിച്ച 2520 വർഷങ്ങളുടെ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ടൈഗ്രിസ്, യൂഫ്രട്ടീസ് നദികളെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യനിർമിത ജലവാഹിനി സംവിധാനത്താൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു നദിയെയാണ് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നത്.

ടൈഗ്രിസിനുള്ള ഒരു പ്രാചീന നാമം ഹിദ്ദേ ക്കേ ൽ ആകുന്ന ു; യൂഫ്രട്ട ീസുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ്, ഈ രണ്ട ു നദികളും പ്രവചനപരമായി പ്രത്യേ കിച്ച ് അശ്ശ ൂരിനോടും ബാബിലോണിനോടും ബന്ധ പ്പെ ട്ട വയെന്ന നിലയിൽ നിർണ്ണ യിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ട ്; ഇവരെ ദൈവത്ത ിന്റെ ആടുകളെ ശിക്ഷ ിക്കേ ണ്ട ിയിരുന്ന രണ്ട ു സിംഹങ്ങ ളായും തിരിച്ച റിയപ്പെ ട

രണ്ട ു ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന ശക്ത ികൾ, പുരാതന റോമിന്റെയും പാപ്പ ാരോമിന്റെയും രണ്ട ു ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന ശക്ത ികൾക്ക ു മുൻനിഴലായിരുന്ന ു; അവ ഒരു പുരുഷന്റെയും ഒരു സ്ര്തീയുടെയും, അഥവാ ഒരു സഭയുടെയും ഒരു രാജ്യ ത്ത ിന്റെയും പ്രതീകങ്ങ ളാകുന്ന ു. പുരാതന റോം രാജ്യ ഭരണകലത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച പുരുഷനായിരുന്ന ു; പാപ്പ ാരോം സഭാഭരണകലത്ത ിന്റെ അശുദ്ധ സ്ര്തീയാകുന്ന ു. അവരുടെ പ്രവചനബന്ധ ത്ത ിൽ അശ്ശ ൂർ പുരുഷനും ബാബിലോൺ സ്ര്തീയുമായിരുന്ന ു; അങ്ങ നെ ടൈഗ്രിസിനെ പുരുഷനായും യൂഫ്രട്ട ീസിനെ സ്ര്തീയായും തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

ടൈഗ്രിസ് നദി 1798-വരെ എത്തിച്ചേർന്ന രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തിന്റെ നദിയാണ്; സഭാതന്ത്രത്തിന്റെ യൂഫ്രട്ടീസ് 1844-വരെ എത്തിച്ചേർന്നു. യൂഫ്രട്ടീസ് 1844-വരെ എത്തിച്ചേരേണ്ടതായിരുന്നു; കാരണം 1844-ലെ സന്ദേശം 1844-ൽ വീണ്ടും വീണ ബാബിലോണിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു (യൂഫ്രട്ടീസ്). 1844-ൽ യൂഫ്രട്ടീസ് ഒരു വെള്ളച്ചാട്ടം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, മനുഷ്യപ്രവൃത്തികളുടെ പ്രതീകമായി സംഗമസ്ഥാനത്തോടുകൂടെ ചേർന്നിരുന്ന ഉലൈ നദിയും മറ്റേ നദിയുടെ ജലത്തോടു ചേർന്നു. പാപ്പാധികാരത്തിൽനിന്ന് പൗരാധികാരം നീക്കിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ, 1798-ൽ രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തിന്റെ നദി അണക്കെട്ടിട്ട് തടയപ്പെട്ടു. അതേ വർഷം തന്നെയാണ് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ഭൂമിയിലെ മൃഗമായും ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായും ഭരിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. ടൈഗ്രിസ് നദി 1798-ൽ അണക്കെട്ടിട്ട് തടയപ്പെടുന്നു; ഭാവിയിൽ രാജ്യം മുഴുവൻ ലോകത്തെയും ആ അണക്കെട്ട് തകർക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്ന അതേ സ്ഥലത്താണ് അത്—ഇപ്പോൾ ലോകമെങ്ങും മഹാപ്രളയമെന്നോണം പാഞ്ഞുകയറുവാനിരിക്കുന്ന പാപ്പായുടെ പീഡനപ്രവാഹങ്ങളെ പിന്തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അണക്കെട്ട്. ആ മതിൽ, അഥവാ ആ അണക്കെട്ട്, സഭയും രാജ്യവും വേർതിരിക്കുന്ന മതിലാണ്.

1844-ൽ, യൂഫ്രട്ട ീസും ഉലൈയും ഇരുവരും 1844-ലെ സന്ദേ ശത്തെ ബാബേലിന്റെ വീഴ്ച്ചയായി തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; അതുപോലെതന്നെ , നിയമത്ത ിന്റെ ദൂതനായ ക്രിസ ്തു 1844-ൽ ആരംഭിച്ച അതേ പ്രവൃത്ത ിയായും അതിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. അന്ന ്, അവന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ പ്രവേശിക്കേ ണ്ട ിയിരുന്ന ഒരു ജനത്ത ിൽനിന്ന ്—അത്യ ന്ത പരിശുദ്ധ സ്ഥ ലത്തേ ക്ക ു കടക്ക ുന്ന ശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ടേണ്ട ിയിരുന്ന ഒരു ജനത്ത ിൽനിന്ന ്—അവൻ ബാബേലിന്റെ ജലങ്ങ ളെയും മനുഷ്യ പ്രവൃത്ത ികളെയും നീക്ക ി ശുദ്ധ ീകരിച്ച ു. ആ ജനത്ത ിന്റെ അന്ത ിമ ശുദ്ധ ീകരണം മിഡ്നൈറ്റ ് ക്രൈയുടെ സന്ദേ ശത്ത ിൻ കീഴിൽ പെയ ്തിറങ്ങ ിയ മഴയാൽ നിർവഹിക്ക പ്പെ ട്ട ു; മിഡ്നൈറ്റ ് ക്രൈ സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ ആ മഴത്ത ുള്ള ികൾ ടൈഗ്രിസ് നദിയുടെ ജലങ്ങ ളിൽനിന്ന ു ശുദ്ധ ീകരിച്ച ു വേർതിരിച്ചെ ടുത്ത വയായിരുന്ന ു. മില്ല റൈറ്റ ുകൾ പാപ്പ ാധിപത്യ റോമിനെയും 1798-നെയും തിരിച്ച റിഞ്ഞ തുപോലെ, അവർ ബാബേലിന്റെ വീഴ്ച്ചയെയും തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു; വാതിൽ

അടയുന്ന തിനുമുമ്പ ായി അവർ ആ സന്ദേ ശത്ത ാൽ ശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു—അല്ലെ ങ്ക ിൽ നിങ്ങ ൾ പറയാവുന്ന തുപോലെ—ഉ ടൈ്രഗിസ്, യൂ്രഫട്ട ീസ് നദികളുടെ ശുദ്ധ ീകരിച്ച ു വേർതിരിച്ചെ ടുത്ത ജലങ്ങ ളിൽനിന്ന ു വന്ന മഴയാൽ അവർ ശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അങ്ങ അവർ ദാനിയേൽ 8:14-ലെ സന്ദേ ശം അവതരിപ്പ ിക്ക ുകയും, ്രപതിരൂപമായ ്രപായശ്ച ിത്ത ദിനത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിന് മുമ്പ ായി മിഡ്നൈറ്റ് ൈ്ര സന്ദേ ശം നിറവേറ്റ ുകയും ചെയ ്തു.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഏഴാം വാക്യത്തിൽ ക്രിസ്തു ഹിദ്ദേക്കേലിന്റെ ജലങ്ങളിന്മേൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യരാജ്യഭരണത്തിന്റെ അന്തിമ ചലനങ്ങൾ കരുണാകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ദർശനത്തിൽ, അവൻ ടൈഗ്രിസ് നദിയുടെ ജലങ്ങളിന്മേലും, സംസ്ഥാനകലയുടെ ജലങ്ങളിന്മേലും നിൽക്കുന്നു. മുൻവാക്യത്തിലെ ചോദ്യത്തിന് അവൻ അവിടെ ഉത്തരം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നേ ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തിൽ അവിടെ പാൽമോനി, അത്ഭുതസംഖ്യാകർത്താവായിരിക്കുന്ന ലിനനുടുത്ത മനുഷ്യൻ, മുൻവാക്യത്തിലെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നു. ഇരു സന്ദർഭങ്ങളിലും സംവാദം ദൂതന്മാരും ക്രിസ്തുവും തമ്മിലുള്ള സ്വർഗീയ സംവാദമാണ്; ഇരു സന്ദർഭങ്ങളിലും ചോദ്യം ഇതുതന്നെയാണ്: “എത്രകാലം?”

ഉത്തരം 2300 ദിവസങ്ങളിലേക്കാണ്; എട്ടാം അധ്യായത്തിലും പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലും അത് “ഒരു കാലവും, കാലങ്ങളും, അരകാലവും” ആകുന്നു. ഈ ഉത്തരം 2300 വർഷങ്ങളും 1260 വർഷങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ 1844-ൽ ദൈവം പ്രവചനസന്ദേശത്തിൽ സമയത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന്മേൽ ഒരു നിരോധനം സ്ഥാപിച്ചു; കാരണം ഇനി സമയം ഇല്ല. ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനായ പല്മോനി തന്റെ അന്തിമതലമുറയ്ക്കുള്ള ഉത്തരമെന്താണ്? “എത്രകാലം?” എന്ന ചോദ്യം സൺഡേ നിയമത്തെയാണ് ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരമായി തിരിച്ചറിയുന്നതിന് അനേകം സാക്ഷികളുടെ മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ വിശുദ്ധമന്ദിരം സൺഡേ നിയമത്തിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുവോ, “ഈ സകല അത്ഭുതങ്ങളും” സൺഡേ നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നുവോ? സൺഡേ നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന ആ “അത്ഭുതങ്ങൾ” ഏതൊക്കെയാണ്, ആ “അത്ഭുതങ്ങൾ” എപ്പോൾ ആരംഭിച്ചു?

> അപ്പോൾ ഞാൻ ദാനീയേൽ നോക്കി; ഇതാ, മറ്റിരണ്ടുപേർ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു—ഒരുവൻ നദീതീരത്തിന്റെ ഇക്കരയിൽ, മറ്റൊരുവൻ നദീതീരത്തിന്റെ അക്കരയിൽ. അവരിൽ ഒരുവൻ നദിയുടെ ജലത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനോടു ചോദിച്ചു: ഈ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അന്ത്യം വരുവാൻ എത്രകാലം വേണം?

> നദിയുടെ വെള്ള ത്ത ിന്മ ീതെ നിന്ന ിരുന്ന ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യ
> തന്റെ വലങ്കൈ യും ഇടങ്കൈ യും ആകാശത്തേ ക്ക ു ഉയർത്ത ി,
> എന്നെ ന്നേ ക്ക ും ജീവിക്ക ുന്ന വനെച്ചൊല്ല ി സത്യ ം ചെയ ്തതു ഞാൻ
> ഇതു ഒരു കാലവും കാലങ്ങ ളുമായി അർദ്ധ കാലവും ആയിരിക്ക ും;
> വിശുദ്ധ ജനത്ത ിന്റെ ശക്ത ിയെ ചിതറിച്ച ുകളയുന്ന തു
> പൂർത്ത ിയായപ്പേ ാൾ, ഇവയെല്ല ാം സമാപിക്ക ും. ദാനിയേൽ 12:5–7.

“എത്രകാലം?” എന്ന പ്രതീകാത്മകമായ ചോദ്യം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ദൂതൻ ചോദിച്ചതോ ഞായറാഴ്ചാനിയമം എപ്പോഴായിരുന്നു എന്നല്ല, അത്ഭുതങ്ങളുടെ അവസാനം എപ്പോഴായിരുന്നു എന്നതാണ്. “അത്ഭുതങ്ങൾ” ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു; അതിനാൽ, ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആ അത്ഭുതങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? അല്ലെങ്കിൽ, കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഹിദ്ദേക്കലിനരികെ ലഭിച്ച ദർശനത്തിൽ, പത്താം അധ്യായം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം വരെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “അത്ഭുതങ്ങൾ” എന്തൊക്കെയാണ്? “അത്ഭുതങ്ങൾ” എന്താണെന്ന് നമുക്ക് നിർണ്ണയിക്കാനാകുമെങ്കിൽ, “അത്ഭുതങ്ങൾ” എപ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്നു എന്നും നമുക്ക് കണ്ടെത്താനാകാം. ദാനിയേൽ പത്താം അധ്യായത്തിൽ, ദർശനത്തിനിടയിൽ ദാനിയേലുമായുള്ള തന്റെ ഇടപെടലിൽ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നു എന്ന് ഗബ്രിയേൽ പ്രത്യേകമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

> ഇപ്പോൾ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ നിന്റെ ജനത്തിന്നു എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു നിന്നെ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; ദർശനം ഇനിയും അനേകം ദിവസങ്ങൾക്കായിരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ 10:14.

ദൈവജനങ്ങ ൾക്ക ് അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ അവർക്ക ു
സംഭവിക്ക ാനിരിക്ക ുന്ന തു മനസ്സ ിലാക്ക ിക്കൊ ടുക്ക ാനാണ് ഗ ബ്രിയേ
വന്ന ത്. ദാനിയേൽ പ ന്ത്ര ണ്ട ിൽ മില്ല റൈറ്റ ുകൾ ശരിയായി മനസ്സ ിലാക്ക
പ്രവചനങ്ങ ൾ ഉണ്ടെ ന്ന ു അംഗീകരിച്ച ുകൊണ്ട ുതന്നെ , ആ അംഗീകര
ഉപയോഗിച്ച ് ആ അധ്യ ായത്ത ിന്റെ അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിലേക്ക ുള്ള
പ്രയോഗം നിഷേധിക്ക ുന്ന ത്—ഗ ബ്രിയേൽ പ്രസ ്താവിച്ച ഉദ്ദേ ശ്യ ത്തെ ത
പരാജയപ്പെ ടുത്ത ുന്ന താകുന്ന ു. ഗ ബ്രിയേൽ പതിനൊന്ന ാം
അധ്യ ായത്ത ിലെ ഒന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ ആരംഭിക്ക ുന്ന പ്രവചനവിവര
പ ന്ത്ര ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ മൂന്ന ാം വാക്യ ംവരെ തുടരുമ്പേ ാൾ, അവി
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ചരിത്രം, സർപ്പ ം, മൃഗം, കള്ള പ്രവാചകൻ
എന്ന ിവർ ലോകത്തെ അർമഗെദ്ദോ ാനിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന വിധത്ത ി
ബാഹ്യ പ്രവചനവിശദാംശങ്ങ ളെയാണ് സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ത്. ആ
അധ്യ ായത്ത ിനുള്ള ിൽ ദൈവജനങ്ങ ൾ പീഡിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിനെ
വിവരിക്ക ുന്ന ഭാഗങ്ങ ൾ ഉണ്ടെ ങ്ക ിലും, പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത
ചരിത്രം പ്രധാനമായും ഒരു ബാഹ്യ വെളിപ്പെ ടുത്ത ലാണ്. ഇതിന്റെ
അർത്ഥ ം, പത്ത ാം അധ്യ ായവും പ ന്ത്ര ണ്ട ാം അധ്യ ായവും ദാനിയേലിന്റെ
അന്ത ിമദർശനത്ത ിനുള്ള ിൽ ഒരു ആൽഫയും ഒരു ഒമേഗയും

പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു എന്ന താണ്; കാരണം, പതിനൊന്ന ാം
അധ്യ ായത്ത ിൽനിന്ന ു വ്യ ത്യ സ ്തമായി, അവ രണ്ട ും ഒരു ആന്ത രിക
സന്ദേ ശത്തെ വിവരിക്ക ുന്ന ു; അത് ഒരു ലക്ഷ ത്ത ി നാൽപ്പ ത്ത ിന
പേരുടെ മുദ്രയിടലിനെ തിരിച്ച റിയുന്ന താകുന്ന ു. നടുവിലുള്ള അധ്യ ായം
വടക്ക ിന്റെ രാജാവായും റോമിലെ പാപ്പ ായായും
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന മനുഷ്യ കുലത്ത ിന്റെ കലാപമാണു; കൂടാതെ
ആൽഫയായ പത്ത ാം അധ്യ ായവും ഒമേഗയായ പന്ത്ര ണ്ട ാം അധ്യ ായവും
അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിലെ ഒരു ലക്ഷ ത്ത ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേരു
ആന്ത രിക അനുഭവത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ഈ മൂന്ന ് അധ്യ ായങ്ങ
കൃപാകാലാവസാനത്ത ിലേക്ക ാണ് നയിക്ക ുന്ന ത്; ആൽഫ അധ്യ ായം രണ്ട
വർഗ്ഗ ത്ത ിലുള്ള ആരാധകരെ വേർതിരിക്ക ുന്ന ദൈവഭയത്തോ ാടെ
ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; അധ്യ ായത്ത ിന്റെ അവസാനം ദാനിയേലിനു ശക്ത ിയുെ
ഇരട്ട ിപ്പ ിക്ക ൽ ലഭിക്ക ുന്ന ു; ഇങ്ങ നെ ആദ്യ ത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ
ദൂതന്മ ാരുടെ സന്ദേ ശങ്ങ ളെ അത് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. പന്ത്ര ണ്ട ാം
അധ്യ ായം ഒമേഗ അധ്യ ായമാണ്; അത് മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ ന്യ ായവിധി
സന്ദേ ശത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

അധ്യായം പതിനൊന്ന് യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിൽനിന്നാരംഭിച്ച്
കൃപാവിധിയുടെ സമാപ്തിവരെ മനുഷ്യജാതിയുടെ കലാപത്തെ
വിശദീകരിക്കുന്നു; സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ അനുസരിച്ച് അത്
ലോകാവസാനത്തിലെ കൃപാവിധിയുടെ സമാപ്തിയുടെ ഒരു
ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ദാനിയേൽ പതിനൊന്ന് യെരൂശലേമിന്റെ
നാശത്തിൽനിന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; കാരണം ക്രി.വ. 70-ലെ അതേ
നഗരത്തിന്റെ നാശത്തെ പ്രതിരൂപമാക്കിയ യെരൂശലേമിന്റെ ത്രിവിധ
നാശത്തിൽ ബാബിലോണിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടവരിൽ
ഒരാളായിരുന്നു ദാനിയേൽ, പിന്നെയും അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ലോകംകൊണ്ട്
പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടവിധത്തിൽ അതു സംഭവിക്കുന്നു.

അതേ വർഷത്തിലെ അതേ ദിവസത്തിൽ, ആറുനൂറ്റി അറുപത്തഞ്ച്
വർഷങ്ങളുടെ ഇടവേളയിൽ സംഭവിച്ച യെരൂശലേമിന്റെ രണ്ട്
അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ. ആ രണ്ട് നാശങ്ങളും നിയമപെട്ടകം
സ്ഥിതിചെയ്യേണ്ടിരുന്ന നഗരത്തിന്റേതായിരുന്നു. ശീലോക്കും അതേ
പ്രവാചകസ്വഭാവസവിശേഷതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; ദൈവസാന്നിധ്യം
സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്യേണ്ടിരുന്ന ഒരു
നഗരത്തിന്റെ ആദ്യ നാശത്തെ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.
അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ നാശത്തിന്റെ പ്രതീകമായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ്
യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, യെരൂശലേമിന്റെ
നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസംഗത്തെയാണ് അവർ
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്.

ശീലോ, നെബൂഖദ്നേസറിന്റെയും ടൈറ്റ സ്സ ിന്റെയും കീഴിൽ
യെരൂശലേമിന്റെ നാശം—ഇവ മൂന്ന ും ദൈവത്ത ിന്റെ നഗരത്ത ിന്റെ
നാശത്ത ിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന അന്ത ്യ കാലത്ത ിന്റെ മൂന്ന

സാക്ഷ ികളാണ്. ശീലോ ഒന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശമാണ്; അത് ദൈവത്തെ ഭയപ്പെ ടുവാൻ ഉപദേശിക്ക ുന്ന ു—എലി ചെയ്യ ാതിരുന്ന കാര്യ ം—അവന്ന ു മഹത്വ ം കൊടുക്ക ുവാനും—എലി ചെയ്യ ാതിരുന്ന കാര്യ ം—അവന്റെ ന്യ ായവിധിയുടെ സമയം വന്ന ിരിക്ക ുന്ന ു എന്ന തിനാൽ. രണ്ട ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിലാണ് നെബൂഖദ്നേസറും ടൈറ്റ സ്സ ും മുഖാന്ത രം പ്ര തിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഒരു ദ്വ ിഗുണീകരണം നാം കാണുന്ന ത്. അന്ത ്യ കാലത്ത ിലെ യെരൂശലേമിന്റെ മൂന്ന ാമത്തെ നാശം, കൃപാവസാനത്ത ിൽ സംഭവിക്ക ുന്ന താണ്; അതാണ് ന്യ ായവിധിയുടെ അവസാനവും.

പതിനൊന്നാം അധ്യായം മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ ബാഹ്യചരിത്രമാണ്. അത് ദാനിയേലിന്റെ ദർശനത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദിവസത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന പത്താം അധ്യായത്തിലെ വേർതിരിവിന്റെ ദർശനത്തിനും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന മൂന്നു സ്പർശങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായവും അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തിന് സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ആന്തരിക വിവരണത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും എന്നതാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിനുള്ളിലെ വെളിച്ചം പത്താം അധ്യായത്തിലുള്ള വെളിച്ചത്തേക്കാൾ ഇരുപത്തിരണ്ട് മടങ്ങ് കൂടുതൽ ദീപ്തമാണ് എന്നതുമാണ്.

ഉലൈയുടെ ദർശനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടും “എത്രകാലം?” എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. പതിമൂന്നാം വചനത്തിലെ ആ ചോദ്യം വരുന്നതിന് മുമ്പുള്ള പന്ത്രണ്ട് വചനങ്ങൾ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ശക്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന വിശദാംശങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ബാഹ്യ പ്രവചനചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ പന്ത്രണ്ട് വചനങ്ങൾ ഏഴാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രത്തെ ആവർത്തിച്ചും വിപുലീകരിച്ചും മാത്രമായിരുന്നു. ആ വചനങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവചനചരിത്രം, മേദ്യരുടെയും പാർസ്യരുടെയും കാലഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ച്, പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയും വിപുലീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എട്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ അവസാന പാതിയും ഒമ്പതാം അധ്യായം മുഴുവനും പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ്. ഉലൈ നദികളുടെ ദർശനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രവചനചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനം ഈ മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളിലുമുള്ളതും, ഗബ്രിയേലുമായുള്ള ദാനിയേലിന്റെ സംവാദത്തിലൂടെ ആ അധ്യായങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രതിനിധീകരണം കൂടിയുള്ളതും, പത്താം അധ്യായം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളുടെ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്നു.

ഹിദ്ദേ ക്കേ ൽ ഒമേഗയും ഉലൈ ആൽഫയും ആയതിനാൽ, കാലാവസാനം എത്ത ുമ്പോ ാൾ പന്ത്ര ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ മുദ്ര വിടപ്പെ ടാതെ

തുറക്ക പ്പെ ടുന്ന വെളിച്ച ം പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ശക്ത ി,
അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ കേന്ദ്ര സ ്തംഭവും അടിത്ത റയും ആയ
ദർശനത്തേ ക്ക ാൾ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ിരട്ട ി കൂടുതൽ ദീപ ്തിയുള്ള താണ്.
അങ്ങ നെ ആകയാൽ, ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനത്ത ിലെ വെളിച്ച ം
അവസാനദ നാളുകളിലെ ദൈവജനവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട വെളിച്ച മായി
നേരിട്ട ് തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു. ദൂതൻ പഞ്ഞ ിവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യ നോ
"എത്രകാലം?" എന്ന ് ഈ അത്ഭ ുതങ്ങ ളുടെ അവസാനത്തെ ക്ക ുറിച്ച ്
ചോദിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ആ അത്ഭ ുതങ്ങ ൾ എന്ന ത് അബ്രാമിനോടു
നക്ഷ ത്രങ്ങ ളിലേക്ക ു നോക്ക ുവാൻ കല ്പിച്ച ആജ്ഞ യുടെ പ്രതിധ
അബ്രാമിന്റെ നിയമചരിത്രത്ത ിൽ മുഴങ്ങ ുന്ന തുപോലെ എന്നേ ക്ക ും
എന്ന ുമുള്ള നക്ഷ ത്രങ്ങ ളെപ്പേ ാലെ പ്രകാശിക്ക ുന്ന വരാണ്. ദാനിയേ
പന്ത്ര ണ്ട ിലെ അത്ഭ ുതങ്ങ ൾ മനുഷ്യ രെ ഒരു ലക്ഷ ം
നാല ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ കൊടിയായി രൂപാന്ത രപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ത

മുമ്പത്തെ ഒരു വിഷയത്തിൽ, ദാനീയേൽ പന്ത്രണ്ടിന്റെ പതിനൊന്നാം വാക്യം രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രവചനകാലത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതായി നാം സൂചിപ്പിച്ചു; അതിൽ ആദ്യത്തേത് മുപ്പത് വർഷമാണ്. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ യുക്തമായ ഊന്നൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി, ഞാൻ ഏഴാം വാക്യത്തിലേക്കു പോയി; അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ തന്റെ ജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ അവൻ നടത്തിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പങ്കാളിത്തം കാണിക്കേണ്ടതിന്നു.

പതിനൊന്നാം വചനത്തിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ, പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തെ ഗബ്രിയേൽ നേരിട്ട് "അന്ത്യദിനങ്ങൾ" എന്നു വിളിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരുലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ ദിവസങ്ങളിൽ, അവർ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു നിയമബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ആ ദിവസങ്ങളിൽ, ദാനിയേൽ പുസ്തകപ്രകാരം മുദ്ര അഴിയുന്ന ഒരു സന്ദേശം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു, അതു ക്രമേണ ഒരു മഹാഘോഷമായി വളരുമെന്നുമാണ്. ആ സന്ദേശം പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, മില്ലറൈറ്റുകൾ ഇതിനകം നിർവചിച്ചിട്ടുള്ളതും തുടർന്ന് പ്രവചനാത്മാവാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ മൂന്നു വ്യത്യസ്ത പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളും സമയം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നില്ല; കാരണം, പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇരുകൈകളും ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തുന്ന അതേ ദൂതൻ തന്നെയാണ് വെളിപ്പാടു പത്താം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു കൈ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി, ഇനി സമയം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്നു സത്യം ചെയ്തതും. 1844-ലെ ആ പ്രഖ്യാപനം ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ ആ മൂന്നു പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ സമയം പ്രതിനിധീകരിക്കേണ്ടതല്ലാത്ത പ്രതീകാത്മക കാലഘട്ടങ്ങളാണെന്നതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, ദാനിയേൽ പന്ത്ര ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ നടുവിലുള്ള പ്രതീകാത്മ ക പ്രവചനകാലഘട്ട ം മിഖായേൽ എഴുന്നേ ൽക്ക ുന്ന അതേ അധ്യ ായത്ത ിൽ മുപ്പ ത് വർഷങ്ങ ളോടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന ഇരട്ട കാലഘട്ട മാകുമ്പേ ാൾ, മുപ്പ ത് വർഷങ്ങ ളോടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന ആ ഇരട്ട കാലഘട്ട ം അബ്രാമിന്റെ ആൽഫാ പ്രവചനത്ത ിന്റെ സമ്പ ൂർണ്ണ നിവൃത്ത ി ആകുന്ന ു എന്ന ു നിങ്ങ ൾ അറിയുന്ന ു. തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ജനത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി നിയമചരിത്രത്ത ിന് ആരംഭം കുറിക്ക ുന്ന കാലപ്രവചനത്ത ിന്റെ ഒമേഗാ, അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ ദൈവജനത്ത ിന് സംഭവിക്ക ാനുള്ള കാര്യ ങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ദാനിയേലിന്റെ സാക്ഷ ്യ ത്ത ിന്റെ പരാകാഷ ്ഠയായ അതേ അധ്യ ായത്ത ിൽ തന്റെ സമ്പ ൂർണ്ണ നിവൃത്ത ിയിലെത്ത ുന്ന ു.

അവസാനകാലത്ത് ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചിതമാകുന്നു; അതിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്ന പ്രകാശം ദൈവജനത്തെ മുദ്രയിടുന്നു. അവസാനകാലത്ത് ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചിതമാകുന്നു; അതിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്ന പ്രകാശം ദാനിയേലിന്റെ അവസാന അധ്യായത്തിനുള്ളിലെ മൂന്നു പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ അധ്യായം ഹിദ്ദേക്കേൽ ദർശനം രൂപപ്പെടുത്തുന്ന മൂന്നു അധ്യായങ്ങളുടെ ഒമേഗയാണ്; ഹിദ്ദേക്കേൽ ദർശനം ദാനിയേലിന്റെ നദീദർശനങ്ങളുടെ ആൽഫയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്നു അധ്യായങ്ങൾക്ക് ഒമേഗയാകുന്നു. ഏദേനിൽ ആരംഭിച്ച നദികൾ ഒടുവിൽ ദാനിയേലിലേക്കെത്തി; തുടർന്ന് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനം അവയെ ഒന്നാം ദൂതന്റെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെയും മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു; അതാണ് മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ ആൽഫാ പ്രസ്ഥാനം. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലെ 1290 വർഷങ്ങൾ അബ്രാമിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും 430-വർഷ പ്രവചനത്തിന്റെ ഒമേഗയാണ്.

നാം ദാനിയേൽ പന്ത്ര ണ്ട ും അതിന്റെ അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനവുമായി ഉള്ള ബന്ധ വും തുടർന്ന ് പരിഗണിക്ക ുന്ന തിന് മുമ്പ ്, പൗൽ ആര് ആയിരുന്ന ു എന്ന ു ഓർത്ത ിരിക്ക ുക ഉചിതമാണ്. പൗൽ ജാതികളുടെ അപ്പെ ാസ ്തലൻ മാത്രമല്ല ായിരുന്ന ു; അതിലും അത്ര തന്നെ പ്രധാനമായി, ദൈവത്ത ിന്റെ പ്രവാചക വചനത്ത ിലൂടെയാണ് അവൻ തന്റെ സന്ദേ ശം അവതരിപ്പ ിച്ച ത്. അതിനേക്ക ാളും പ്രധാനമായി, പൗൽ ഒരു വ്യ വസ്ഥ ാകാല പ്രവാചകനായിരുന്ന ു. ഒരു വ്യ വസ്ഥ ാകാല പ്രവാചകൻ എന്ന ത്, മോശെയെപ്പേ ാലെ, ഒരു വ്യ വസ്ഥ ാകാലത്ത ിൽ നിന്ന ു മറ്റെ ാന്ന ിലേക്ക ് ദൈവജനത്തെ നയിക്ക ുന്ന തിനായി എഴുന്നേ ല ്പിക്ക പ്പെ ടുന്ന പ്രവാചകനാണ്—യാഗപീഠാരാധനയിൽ നിന്ന ് വിശുദ്ധ മന്ദ ിരാരാധനയിലേക്ക ്; യോഹന്ന ാൻ സ ്നാപകൻ; ഭൗമീയ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ നിന്ന ് സ്വ ർഗീയ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലേക്ക ു; അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള തിൽ നിന്ന ു ആത്മ ീയത്ത ിലേക്ക ുള്ള പ്രയോഗത്ത ിന്റെ നിയമങ്ങ ളെയും അതിന്റെ വിശദീകരണങ്ങ ളെയും കുറിച്ച ്, മറ്റെ ല്ല ാ ബൈബിൾ ഗ്രന്ഥ കാരന്മ ാരെയും ഒന്ന ിച്ച ു

ചേർത്തതിലുപരി, വളരെ കൂടുതലായ വിവരങ്ങൾ പൗൽ രേഖപ്പെടുത്തി! ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയിൽ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ളതിൽ നിന്നു ആത്മീയത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം വിശദീകരിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അവൻ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെട്ടത്.

അബ്രാഹാമിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തോടുള്ള നിയമവാഗ്ദാനങ്ങളും, ആ തെരഞ്ഞെടുത്ത ജനത അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള നിലയിൽ നിന്ന് ആത്മീയ നിലയിലേക്കു മാറിയപ്പോഴുണ്ടായ അതിന്റെ ബന്ധകക്കണ്ണിയുമാണ് പൗൽ. നിയമചരിത്രത്തിൽ പൗൽ വഹിച്ച പങ്ക് സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ ഉറച്ച ബോധ്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യംകാല പ്രവചനം 30 വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ദ്വിമുഖകാലപ്രവചനമാണെന്നത് ദിവ്യമായി എത്ര യോജിച്ചതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കാണാതിരിക്കാം. ഒരു പ്രവചനം തെരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിന്റെ പിതാവിനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; അവർ ആത്മീയ തെരഞ്ഞെടുത്ത ജനമായി പരിവർത്തിതരാകുമ്പോൾ, ആ പരിവർത്തനം തിരിച്ചറിയുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരു വ്യവസ്ഥാകാല പ്രവാചകൻ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെട്ടു; കൂടാതെ പഴയ നിയമത്തിലെ ആദ്യസാക്ഷിയോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന പുതിയ നിയമത്തിലെ രണ്ടാം സാക്ഷിയാൽ അബ്രാമിന്റെ കാലപ്രവചനം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരംഭത്തിൽ അബ്രാം, പിന്നെ അവസാനത്തിൽ പൗൽ—ഇവർ ചേർന്ന് അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ 1290ന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ മാതൃകയാക്കുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

> യോശുവായെയും ദൂതനെയും സംബന്ധിച്ച സഖറിയാവിന്റെ ദർശനം മഹാപാപപരിഹാരദിനത്തിന്റെ അന്തിമ ദൃശ്യങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ അനുഭവത്തിന്മേൽ പ്രത്യേക ശക്തിയോടെ ബാധകമാണ്. ശേഷിപ്പായ സഭ അപ്പോൾ മഹത്തായ പരീക്ഷയിലും കഷ്ടതയിലും ആക്കപ്പെടും. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെയും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസത്തെയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവർ മഹാസർപ്പത്തിന്റെയും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെയും ക്രോധം അനുഭവിക്കും. സാത്താൻ ലോകത്തെ തന്റെ പ്രജകളായി കണക്കാക്കുന്നു; പേരിൽ മാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അനേകരെയും അവൻ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇവിടെ അവന്റെ പരമാധികാരത്തെ പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ കൂട്ടമുണ്ട്. അവരെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവന് മായിച്ചുകളയാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ ജയം സമ്പൂർണ്ണമായേനേ. അവൻ ജാതികളെ ഇസ്രായേലിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ സ്വാധീനിച്ചതുപോലെ, അതുപോലെ തന്നേ സമീപഭാവിയിൽ ദൈവജനത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ഭൂമിയിലെ ദുഷ്ടശക്തികളെ അവൻ

പ്രേരിപ്പിക്കും. ദൈവിക ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ ആജ്ഞകൾക്കു അനുസരണം കാണിക്കേണ്ടതിന്ന് മനുഷ്യരോടു ആവശ്യപ്പെടപ്പെടും.

ദൈവത്തോടു സത്യനിഷ്ഠരായിരിക്കുന്നവർ ഭീഷണിക്കിരയാക്കപ്പെടുകയും, അപവാദിക്കപ്പെടുകയും, വിലക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ 'മാതാപിതാക്കളാലും സഹോദരങ്ങളാലും ബന്ധുക്കളാലും സുഹൃത്തുക്കളാലും ദ്രോഹിക്കപ്പെടും,' മരണത്തോളം തന്നേ. ലൂക്കാ 21:16. അവരുടെ ഏക പ്രത്യാശ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിലാണ്; അവരുടെ ഏക പ്രതിരോധം പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കും. യോശുവ ദൂതന്റെ മുമ്പാകെ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ, ശേഷിപ്പായ സഭയും ഹൃദയഭംഗത്തോടും അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ, തങ്ങളുടെ അഭിഭാഷകനായ യേശുവിലൂടെ ക്ഷമയും വിടുതലും അപേക്ഷിക്കും. തങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളുടെ പാപപൂർണ്ണതയെ അവർ പൂർണ്ണമായി ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ ബലഹീനതയും അയോഗ്യതയും അവർ കാണുന്നു; അവർ നിരാശപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

യോശുവയെ എതിർക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ അരികെ നിന്നതുപോലെ, പരീക്ഷകൻ അവരെയും കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ അരികെ നിൽക്കുന്നു. അവരുടെ മലിനവസ്ത്രങ്ങളും, അവരുടെ ദോഷപൂർണ്ണമായ സ്വഭാവങ്ങളും അവൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അവരുടെ ബലഹീനതയും മൂഢതയും, അവരുടെ കൃതഘ്നതയുടെ പാപങ്ങളും, അവരുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ അനാദരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അസാദൃശ്യവും അവൻ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നു. അവരുടെ സ്ഥിതി നിർഭാഗ്യകരവും പ്രത്യാശരഹിതവും ആണെന്നും, അവരുടെ അശുദ്ധിയുടെ കളങ്കം ഒരിക്കലും കഴുകിക്കളയപ്പെടുകയില്ലെന്നും എന്ന ചിന്തകൊണ്ട് അവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ വിശ്വാസം നശിപ്പിച്ച്, അവർ അവന്റെ പരീക്ഷകൾക്കു വഴങ്ങി, ദൈവത്തോടുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തതയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയുമെന്നതാണ് അവന്റെ പ്രത്യാശ.

"ദൈവജനത്തെ താൻ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു ചെയ്യിപ്പിച്ച പാപങ്ങളെക്കുറ
സാത്താനു കൃത്യമായ അറിവുണ്ട്; അവരുടെ വിരുദ്ധമായി അവൻ
തന്റെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, അവരുടെ പാപങ്ങളാൽ
അവർ ദൈവിക സംരക്ഷണം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും,
അവരെ നശിപ്പിക്കാൻ തനിക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നും
അവകാശപ്പെടുന്നു. ദൈവകൃപയിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടേണ്ടതി
അവർ താനെന്നപ്പോലെ തന്നെ അർഹരാണെന്ന് അവൻ
പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'ഇവരാണോ,' അവൻ പറയുന്നു, 'സ്വർഗത്തിൽ എന്റെ
സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുവാനും, എനിക്കൊപ്പമൊന്നിച്ചിരുന്ന
ദൂതന്മാരുടെ സ്ഥാനം കൈവശമാക്കുവാനും പോകുന്ന ജനങ്ങൾ? ഇവർ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കുന്നതായി
അവകാശപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അതിന്റെ കല്പനകൾ അവർ

കാത്ത ിട്ട ുണ്ടേ ാ? അവർ ദൈവത്തെ ക്ക ാൾ സ്വ ന്ത ത്തെ അധികം
സ്നേഹിച്ച വരല്ല യോ? അവന്റെ സേവനത്തേ ക്ക ാൾ സ്വ ന്ത ം
താൽപര്യ ങ്ങ ളെ അവർ മുൻസ്ഥ ാനത്ത ് വെച്ച ിട്ട ില്ല യോ?
ലോകത്ത ിലുള്ള വസ ്തുക്ക ളെ അവർ സ്നേഹിച്ച ിട്ട ില്ല യോ? അവരുടെ
ജീവിതങ്ങ ളെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ിയ പാപങ്ങ ളെ നോക്ക ുക. അവരുടെ
സ്വ ാർത്ഥ തയും, ദ്വേ ഷവും, പരസ ്പരവൈരവും കാണുക. എന്നെ യും
എന്റെ ദൂതന്മ ാരെയും അവന്റെ സന്ന ിധിയിൽനിന്ന ് ദൈവം
പുറത്ത ാക്ക ുകയും, അതേ പാപങ്ങ ളിൽ കുറ്റ ക്ക ാരായിരുന്ന വരെ
പ്രതിഫലിപ്പ ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുമോ? കർത്ത ാവേ, നീതിപ്രകാരം നീ
അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുവാൻ കഴിവില്ല . നീതി അവരുടെ വിരുദ്ധ മായി വിധി
പ്രസ ്താവിക്ക പ്പെ ടണമെന്ന ് ആവശ്യ പ്പെ ടുന്ന ു.'"

"എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാത്താനിക ശക്തികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് തങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെട്ട്, വിനയത്തോടും ഹൃദയവ്യസനത്തോടും കൂടി കർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; ദിവ്യനായ പക്ഷവാദി അവരുടെ പക്ഷത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ നന്ദികേടുകൊണ്ടു ഏറ്റവും അധികം അവമാനിക്കപ്പെട്ടവനും, അവരുടെ പാപവും അവരുടെ പശ്ചാത്താപവും അറിയുന്നവനും ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: 'സാത്താനേ, യഹോവ നിന്നെ ശാസിക്കട്ടെ. ഈ ആത്മാക്കൾക്കായി ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ കൊടുത്തു. അവർ എന്റെ കൈകളുടെ ഉള്ളങ്കയ്യിൽ കൊത്തിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്കു സ്വഭാവത്തിൽ അപൂർണ്ണതകൾ ഉണ്ടായേക്കാം; അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ അവർ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകാം; എങ്കിലും അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരെ ക്ഷമിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'"

"സാത്താന്റെ ആക്രമണങ്ങൾ ശക്തമാണ്; അവന്റെ വഞ്ചനകൾ സൂക്ഷ്മങ്ങളാണ്; എങ്കിലും കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടി തന്റെ ജനത്തിന്മേലുണ്ട്. അവരുടെ കഷ്ടം വലിയതാണ്; ചൂളയിലെ ജ്വാലകൾ അവരെ വിഴുങ്ങുവാനിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു; എങ്കിലും തീയിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട പൊന്നുപോലെ യേശു അവരെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരും. അവരുടെ ഭൗമികത നീക്കിക്കളയപ്പെടും; അങ്ങനെ അവരുടെ മുഖാന്തരം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപം പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു."

"ചില സമയങ്ങ ളിൽ കർത്ത ാവു തന്റെ സഭ നേരിടുന്ന
അപകടങ്ങ ളെയും അവളുടെ ശത്രുക്ക ൾ അവൾക്ക ു വരുത്ത ിയ
ദോഷത്തെ യും മറന്ന തുപോലെ തോന്ന ാം. എന്ന ാൽ ദൈവം മറന്ന ിട്ട ില്ല
ഈ ലോകത്ത ിൽ ദൈവത്ത ിന്റെ ഹൃദയത്ത ിന്ന ു തന്റെ സഭയെക്ക ാ
പ്രിയമായത് ഒന്ന ുമില്ല . ലൗകിക നയചാതുര്യ ം അവളുടെ രേഖയെ
മലിനമാക്ക ുന്ന തു അവന്റെ ഇഷ്ട മല്ല . സാത്ത ാന്റെ പ്രലോഭനങ്ങ ൾക
കീഴടങ്ങ ിപ്പേ ാകുവാൻ അവൻ തന്റെ ജനത്തെ വിട്ട ുകളയുന്ന ില്ല .
താനെക്ക ുറിച്ച ു തെറ്റ ായ വിധത്ത ിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന വരെ അവ
ശിക്ഷ ിക്ക ും; എങ്ക ിലും ആത്മ ാർത്ഥ മായി മാനസാന്ത രപ്പെ ടുന്ന

ഏവർക്ക ും അവൻ കൃപയുള്ള വനായിരിക്ക ും. (ക്രിസ ്തീയ സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ വികാസത്ത ിനായി ശക്ത ിക്ക ായി അവനെ വിളിച്ച പേക്ഷ ിക്ക ുന്ന വർക്ക ് ആവശ്യ മായ സകല സഹായവും അവൻ നല ്കും."

"അവസാനകാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ ദേശത്ത് നടക്കുന്നതായിരിക്കുന്ന മ്ലേച്ഛകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നെടുവീർപ്പിട്ടും നിലവിളിച്ചും ഇരിക്കും. ദൈവിക ന്യായപ്രമാണത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതിലുള്ള അവരുടെ അപകടത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ദുഷ്ടന്മാരെ കണ്ണീരോടെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകും; വാക്കുകൾക്കതീതമായ ദുഃഖത്തോടെ അവർ മാനസാന്തരഭാവത്തിൽ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ താഴ്ത്തും. ദുഷ്ടന്മാർ അവരുടെ ദുഃഖത്തെ പരിഹസിക്കുകയും അവരുടെ ഗൗരവമുള്ള അപേക്ഷകളെ പരിഹാസ്യമായി കാണുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ദൈവജനത്തിന്റെ വേദനയും താഴ്മയും, പാപത്തിന്റെ ഫലമായി നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ശക്തിയും സ്വഭാവമഹത്വവും അവർ വീണ്ടും പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിനുള്ള നിർവ്യാജ സാക്ഷ്യമാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടുതൽ അടുക്കിവരുന്നതുകൊണ്ടും, അവരുടെ കണ്ണുകൾ അവന്റെ പരിപൂർണ വിശുദ്ധിയിലേക്കു സ്ഥിരമായി നിബദ്ധമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പാപത്തിന്റെ അത്യന്തം പാപഭാവം അവർ അത്ര വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയുന്നു. സൗമ്യതയും താഴ്മയും വിജയത്തിന്റെയും ജയം കൈവരിക്കലിന്റെയും നിബന്ധനകളാകുന്നു. ക്രൂശിന്റെ പാദത്തിൽ കുനിയുന്നവരെ മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടം കാത്തിരിക്കുന്നു."

"ദൈവത്തോടുകൂടെ, അവന്റെ വിശ്വസ്തരും പ്രാർത്ഥനയിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരും, പറയേണ്ടതെങ്കിൽ, അടച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ എത്ര ഉറപ്പോടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു അവർ തന്നേ അറിയുന്നില്ല. സാത്താനാൽ പ്രേരിതരായി, ഈ ലോകത്തിന്റെ അധിപന്മാർ അവരെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ദോഥാനിൽ എലീശയുടെ ദാസന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളുടെ കണ്ണുകളും തുറക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, അന്ധകാരത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവദൂതന്മാരെ അവർ കാണുമായിരുന്നു."

ദൈവത്ത ിന്റെ ജനം അവന്റെ സന്ന ിധിയിൽ തങ്ങ ളുടെ ആത്മ ാക്ക
പീഡിപ്പ ിച്ച ു ഹൃദയശുദ്ധ ിക്ക ായി അപേക്ഷ ിക്ക ുമ്പേ ാൾ, "അഴുക്ക
വസ്(ത്രങ്ങ ൾ നീക്ക ിക്ക ളവിൻ" എന്ന കല ്പന നല ്കപ്പെ ടുന്ന ു; പിന്നെ
ഉത്സ ാഹദായകമായ ഈ വാക്ക ുകളും അരുളപ്പെ ടുന്ന ു: "നിന്റെ
അകൃത്യ ം ഞാൻ നിന്ന ിൽനിന്ന ു നീക്ക ിക്ക ളഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ു; ഞ
നിന്നെ മാറ്റ ുവസ്(ത്രം ധരിപ്പ ിക്ക ും." സെഖര്യ ാവു 3:4. (ക്രിസ ്തുവിന്റെ
നീതിയുടെ കളങ്ക മില്ല ാത്ത അങ്ക ി പരീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട തും
(പലോഭിക്ക പ്പെ ട്ട തും വിശ്വ സ ്തരുമായ ദൈവമക്ക ളുടെ മേൽ
അണിയിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. നിരസിക്ക പ്പെ ട്ട ശേഷിപ്പ ുകാർ മഹത്വ മേറിയ

വസ്ത്രങ്ങ ൾ ധരിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു; ലോകത്ത ിന്റെ ദുഷിതത്വ ങ്ങ ളാൽ
ഒരിക്ക ലും മലിനമാക്ക പ്പെ ടുകയില്ല . അവരുടെ പേരുകൾ
കുഞ്ഞ ാടിന്റെ ജീവപുസ ്തകത്ത ിൽ നിലനിറുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു; സകല
യുഗങ്ങ ളിലുമുള്ള വിശ്വ സ ്തരുടെ കൂട്ട ത്ത ിൽ
രേഖപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവർ വഞ്ച കന്റെ കപടോപായങ്ങ
്രപതിരോധിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു; മഹാസർപ്പ ത്ത ിന്റെ ഗർജ്ജ നത്ത ാൽ
അവരുടെ വിശ്വ സ ്തതയിൽനിന്ന ് അവർ തിരിഞ്ഞ ുപോയിട്ട ില്ല . ഇപ്പേ ാൾ
അവർ ്രപലോഭകന്റെ ഉപായങ്ങ ളിൽനിന്ന ്
നിത്യ സുരക്ഷ ിതരായിരിക്ക ുന്ന ു. അവരുടെ പാപങ്ങ ൾ പാപത്ത ിന്റെ
ഉദ്ഭവകനിലേക്ക ു മാറ്റ ിവെക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അവരുടെ തലകളിന്മേ ൽ ഒരു
"ശോഭയുള്ള ശിരോവസ്്രതം" വെക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

"സാത്താൻ തന്റെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അദൃശ്യരായ വിശുദ്ധദൂതന്മാർ ഇങ്ങും അങ്ങുമായി സഞ്ചരിച്ചു, വിശ്വസ്തരായവരുടെ മേൽ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരാണ് പിതാവിന്റെ നാമം തങ്ങളുടെ നെറ്റികളിൽ എഴുതപ്പെട്ട നിലയിൽ കുഞ്ഞാടിനോടുകൂടെ സീയോൻ പർവ്വതത്തിൽ നിൽക്കുന്നവർ. അവർ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പുതിയ ഗാനം പാടുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ഒഴികെ ആരും പഠിക്കാനാവാത്ത ഗാനമാണ് അത്. 'ഇവരാണ് കുഞ്ഞാട് എവിടേക്കു പോകുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെയും അവനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ. ഇവർ മനുഷ്യരിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ, ദൈവത്തിനും കുഞ്ഞാടിന്നും ആദ്യഫലമായവർ. അവരുടെ വായിൽ കപടം കണ്ടില്ല; അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കുറ്റമറ്റവർ ആകുന്നു.' വെളിപ്പാട് 14:4, 5."

"ഇപ്പോൾ ദൂതന്റെ വചനങ്ങളുടെ പൂർണ്ണനിവൃത്തി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഇപ്പോൾ കേൾക്കുക, മഹാപുരോഹിതനായ യോശുവേ, നീയും നിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന നിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും; അവർ അതിശയത്തിന് പാത്രങ്ങളായ മനുഷ്യരാണ്; കാരണം, ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദാസനായ ശാഖയെ പുറപ്പെടുവിക്കും.' സെഖര്യാവു 3:8. ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും വിടുവിപ്പിക്കുന്നവനും ആയി വെളിപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ നിശ്ചയമായും ശേഷിപ്പുള്ളവർ 'അതിശയത്തിന് പാത്രങ്ങളായ മനുഷ്യർ' ആകുന്നു; കാരണം അവരുടെ തീർഥയാത്രയിലെ കണ്ണീരും താഴ്മയും ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സന്നിധിയിൽ സന്തോഷത്തിനും മാനത്തിനും സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നു. 'ആ ദിവസത്തിൽ യഹോവയുടെ ശാഖ മനോഹരവും മഹത്വപൂർണ്ണവും ആയിരിക്കും; ഭൂമിയുടെ ഫലം യിസ്രായേലിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവർക്ക് ഉത്തമവും ശോഭനവും ആയിരിക്കും. സീയോനിൽ ശേഷിക്കുന്നവനും യെരൂശലേമിൽ അവശേഷിക്കുന്നവനും, യെരൂശലേമിൽ ജീവനുള്ളവരിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവനും, വിശുദ്ധൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.' യെശയ്യാവു 4:2, 3." Prophets and Kings 587–592.